

WINCENTY

PIEŚŃ *trzecia*

REQUIEM AETERNAM

WIECZNE ODPOCZYWANIE

.....

męczennikom tragedii narodowej pod Smoleńskiem
[10 kwietnia 2010]

.....

bohaterom ludobójczego mordu Zbrodni Katyńskiej
[kwiecień 1940]

.....

ofiarom wyzwolenczego ruchu „Solidarność”
[1980-1989]

.....

„My, chrześcijanie wiemy o tym dobrze: prawda,
nawet najboleśniej, wyzwała. Łączy. Przynosi
sprawiedliwość. Pokazuje drogę do pojednania”

Prezydent Rzeczypospolitej Lech Kaczyński

Kraków 2010

Wincenty Szmidt
Strona internetowa: www.wincentykrakowa.pl
e-mail: wincentyvincere@gmail.com
tel. (12) 415 66 47

*Na stronie internetowej znajdują się zakazane w PRLu płyty
gramofonowe z **papieżem, Janem Pawłem II ...***

Opr. graficzne partytury:
Roger Książek
e-mail: rogerksiazek@gmail.com

copyrights © 2011 WINCENTY

Opis utworu muzycznego

1) Partytura in C

2) Agogika i dynamika ad libitum (w zależności od miejsca wykonania utworu oraz inwencji prowadzącego)

3) Wykonawcy:

głosy wokalne:

- lektorzy (teksty czytane)
- soliści: sopran, alt, tenor, bas
- chór mieszany: soprany, alty, tenory, basy

głosy instrumentalne:

- drzewo: flet, obój, fagot I, fagot II
- blacha: trąbka I in C, trąbka II in B,
waltornia in F (wąski ustnik), puzon (tenorowo-basowy)
- perkusja: talerz wiszący, tam - tam,
bęben mały, bęben duży
- kwintet smyczkowy: skrzypce I, skrzypce II, altówki,
wiolonczele, kontrabasy

4) Części:

Poszczególne części kompozycji dzielą teksty, które odnoszą się do historycznych wydarzeń Polaków.

5) Czas trwania:

Czytane teksty i brzmienie muzyki zajmują około jednej godziny.

Spis treści

I. Requiem aeternam... ..	13
Homilia ks. bp. Józefa Zawitkowskiego wygłoszona 12 kwietnia 2010 r. w Łowiczu podczas Mszy św. za śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego i jego Małżonkę oraz za Ofiary Katynia i Smoleńska	15
Opracowanie muzyczne	17
<hr/>	
II. Requiem aeternam... ..	37
Przemówienie Lecha Kaczyńskiego Prezydenta Rzeczypospolitej przygotowane na uroczystości 70 - tej rocznicy w Katyniu	39
Opracowanie muzyczne	41
<hr/>	
III. Requiescant in pace - Alleluja !	59
Przemówienie Janusza Śniadka, przewodniczącego „NSZZ Solidarność” 8 kwietnia 2010 roku w Kościele Mariackim w Krakowie	61
Opracowanie muzyczne	63

1 2 3 4 5 6

Sopran

Alt

SOLIŚCI

Tenor

Bas

Flet

Obój

Fagot I

Fagot II

Trąbka in C I

Trąbka in B $\flat$ II

Waltornia in F

Puzon

Talerz wiszący

Tam-tam

Bęben mały

Bęben wielki

Soprany

Alty

CHÓR MIESZANY

Tenory

Basy

Skrzypce I

Skrzypce II

Altówki

Wiolonczele

Kontrabasy

7

8

9

10

11

12

13

14

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B. II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

15 16 17 18 19 20 21 22

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B> II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

23

24

25

26

27

28

29

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B, II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

30

31

32

33

34

35

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B, II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

WINCENTY

PIEŚŃ *trzecia***REQUIEM AETERNAM**

WIECZNE ODPOCZYWANIE

I. REQUIEM AETERNAM...

męczennikom tragedii narodowej pod Smoleńskiem
[10 kwietnia 2010]

96 męczennikom, którzy zginęli w tragicznych okolicznościach polskiego, rządowego samolotu, kiedy zderzył się z bagienną ziemią pod Smoleńskiem na terytorium Rosji.

Byli oni uczestnikami delegacji państwowej, która udawała się z Warszawy do Katynia na polskie uroczystości 70 - tej rocznicy ludobójczego mordu Zbrodni Katyńskiej.

W służbie Ojczyźnie, w sobotni poranek udali się do Katynia: Prezydent Rzeczypospolitej Lech Kaczyński, jego małżonka Maria Kaczyńska, Prezydent Rzeczypospolitej na Uchodźctwie Ryszard Kaczorowski, mężowie stanu, posłowie polskiego parlamentu, wodzowie polskiej armii, kapłani i kapelani Wojska Polskiego, przedstawiciele Rodzin Katyńskich, współtwórcy i działacze wywoleńczego ruchu "Solidarność" oraz osoby im towarzyszące.

Polska tragedia pod Smoleńskiem przypomniła na nowo całemu światu historyczną prawdę o dziejach ludobójstwa i męczeństwa narodów, które znalazły się pod panowaniem totalitarnych systemów władzy - nazizmu i komunizmu.

Homilia ks. bp. Józefa Zawitkowskiego wygłoszona podczas Mszy Świętej za śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego i jego Małżonkę oraz za śp. Ofiary Katynia i Smoleńska - Łowicz, Stary Rynek, 12 kwietnia 2010 r.

Całuję ziemię - świętą relikwię,
z grobów naszych ojców z Katynia
darowaną nam przez ks. kpt. WP
Konrada Zawisłaka,
a postawioną przed ołtarzem
przez Rodziny Katyńskie.
Ta ziemia do Polski należy!

Umilkły płaczące dzwony
kościółów łowickich.
Wyplakały się syreny
łowickich straży
przejmujące aż do szpiku kości.
Radość wielkanocną
i Niedzielę Miłosierdzia
przesłonił nam kir
narodowej żałoby.
Taką Ojczyzną nas przebodli.

Testament Prezydenta
kładę Wam na początku pamięci
słowami Słowackiego:

Żyłem z Wami, cierpiałem
i płakałem z Wami.
Nigdy mi, kto szlachetny,
nie był obojętny.
Teraz wiemy.
Otworzyły się nam oczy.
Ach, ta trudna Polska!

Teraz już nie płaczcie.
Nam nie leż trzeba, ale wiary.
Teraz niech będzie pośród nas
jeden Duch i jedno serce
Teraz na tym placu
niech się stanie święta unia,
która będzie Komunią świętą.

Ciszo Boża!
Okryj nas płaszczem
ukojenia i nadziei.
Wycisz niespokojne
myśli i słowa nasze.
Przecież wszystko
już zostało powiedziane,
a tyle jeszcze zostało do zrobienia.
Ciszo Boża,
bezpieczny porcie
dla Bożych i człowieczych sług,
dla wszystkich statków
na morzu i na niebie.
Naucz nas milczeć,
kiedy chce się krzyknąć.
Naucz nas sensu milczenia
i modlitwy sensu,
bo myśli nasze gotowe są do lotu
tam, gdzie niebieskie są polany,
do ponadwiecznych.

Siedemdziesiąta rocznica
zbrodni w Katyniu.
Piąta rocznica śmierci Jana Pawła II,
największego z rodu Polaków.
Katastrofa pod Smoleńskiem,
śmierć Prezydenta, jego Małżonki
i tylu szlachetnych, mądrych,
dobrych ludzi.
Wszystko się nam spłotło
w jeden wisielczy powróż,
który nas dusi,
a to wszystko w wigilię
Niedzieli Miłosierdzia Bożego.
O Boże Miłosierny!

Ziemió Katyńska,
Ziemió Smoleńska!
Dlaczego jesteś
jak czeluść piekielna
żądna ofiary niewinnych ludzi?
Przeklęta jesteś czy nieludzka?

Boże, gdzie Ty jesteś?
Swoją żal i bunt wypowiem
za Mickiewiczowskim Konradem:

Wylecę stąd
tam, gdzie graniczą
Stwórca i natura.
O Ty, o którym mówią,
Że czujesz na niebie.
Jam tu przybył.

Aż tu moje skrzydło sięga.
Jestem człowiek!
A tam na ziemi moje ciało.
Kochałem tam,
W Ojczyźnie me serce zostało.
Ja chcę mieć władzę,
Jaką Ty posiadasz.
I chcę duszami władać,
Jak Ty nimi władasz!
Milczysz?
Teraz wiem, zrozumiałem...
Kłamca, kto Ciebie
nazywał Miłością.
Ty jesteś tylko Mądrością.

Odezwij się,
Bo strzeleć przeciw Twej naturze
I wstrząsnę państw
Twoich obszarem...
I krzyknę,
Żeś Ty nie Ojcem świata,
Ale... (carem!).

Milcz, zamilknij, opętany,
Uspokój się!

Boże, bądź miłościw mnie,
grzesznemu.
Czymże ja jestem
przed Twoim obliczem?
Prochem i niczem,
ale gdym Tobie
moją niemość wypowiadał,
ja proch, będę z Panem gadał
(A. Mickiewicz).

Pan mój i Bóg mój!
No widzisz, Tomaszu?
I po co tyle krzyku?

Włóż Twój palec
w moje przebite ręce
i rękę w mój przebity bok,
i nie bądź niedowiarkiem,
cynikiem, agnostykiem,
bezbożnym,
bo to dziś wstyd
wobec Boga i ludzi.
Coś Ci się w rozumie pomieszało
albo sumienie stanęło.

Boże Miłosierny,
wstydu oszczędź!
Nie będę sprawdzał
Twych przebitych ran
ani otwartego boku,
ale tu, na Rynku w Łowiczu,
runę na bruk
jak pracowity Boryna
i wobec zgromadzonego
tu Kościoła,
wobec Moskwy i Waszyngtonu,
wobec Brukseli i Warszawy
wyznam: Pan mój i Bóg mój!

I nie ma innego!
I któż jak Bóg!
I nic nad Boga!

Ach, ty trudna Polsko,
Czy musisz być wieczną tragedią?
Dla wierzących nie ma tragedii.
Są tylko znaki, które trzeba czytać.

Łowiczanie Czcigodni!
W wigilię Święta
Miłosierdzia Bożego
umierał Papież Polak.

Całe życie Was szukałem,
teraz Wy przyszlście do mnie.
Dziękuję!
Pozwólcie mi spokojnie
Odejść do Domu Ojca.
Tylko zachowajcie
pamięć i tożsamość!

W wigilię Święta
Bożego Miłosierdzia
Katastrofa pod Smoleńskiem.
Rozbił się rządowy samolot
z Prezydentem i jego Małżonką,
i delegacją elit rządzących.
Coś nam to mówi?

Kto winien?
Mgła, naprowadzenie,
pilot, drzewo?
Nie!

W Dziejach Apostolskich
Piotr mówił do Żydów:
Tego Jezusa, którego Wy
zabiliście rękami bezbożnych,
ja widziałem żywego,
ja z Nim jadłem chleb.
On mnie pytał,
czy Go kocham więcej niżli Wy.

Kto winien śmierci Prezydenta?
Nikt!
Nieprawda!
Myśmy Go zabijali
własnymi słowami.
Słowami kłamstwa,
szyderstwa, chamstwa.
Zaklejać sobie usta krzyżem.
Perfidni oszuści i kłamcy.
Teraz płaczecie?
Za późno!
Świat zobaczył wreszcie
zbrodnie i kłamstwo Katynia,
tyle lat znową ukrywane.
A krzyż w Katyniu stoi,
krwawi i krzyczy!
Nie szukajcie sprawiedliwości
u bezbożnych.

Ach, Ty trudna Polsko!
Dokąd Ty duszę anielską
będziesz więziła
w czerepie rubasznym?

Teraz Norwidem mówię:
Bo Ojczyzna moja - Ziomkowie,
to moralne zjednoczenie...
bez którego partyje są jak bandy
lub koczowiska polityczne,
których ogniem niezgoda,
a rzeczywistością dym wyrazów.

Już się stało.
Dążący do władzy
nie mają już rywala.
Ustał szlachetnie.
Został nowy grób
na smoleńskiej ziemi
i zwęglone prochy ofiar.
Teraz wszyscy się modlą.
To dobrze.

Ale fałszywi niech nie płaczą,
bo płacz fałszywych
tłucze się po ziemi,
a krew sprawiedliwych
woła o pomstę do Boga.
Zobaczcie, jak Bóg
wywyższa pokornych.

Tamci spod Smoleńska
z różnych partii
i różnych opcji
razem stanęli przed Bogiem.
Teraz już nie dyskutują
o aborcji, o eutanazji.
Teraz już wiedzą:
Jest życie po życiu.
Jest Bóg!
Jego są wieki, czasy i pokolenia.

Będą przychodzić Polacy
nad grób Bohatyrewiczów,
na Wawel do Krakowa,
i będą śpiewać:
Złączona para... leży w tym grobie.
Tylko miłość nie ustaje.
Będą się modlić.
Czy długo?
Polacy mają krótką pamięć.

Przebaczenie jest dla tych,
którzy żałują i proszą
o przebaczenie.

O Boże, nienawiść zablźnij
jak pole kwitającym lnem
(K. Iłakowiczówna).

A te skrzydła połamane
deszczem, ogniem wysmagane...
A te skrzydła okrwawione,
choć zmałały, spopiełały,
Jeszcze siły nie straciły
(E. Bryll).

Jeszcze Polska nie umarła,
póki my kochamy!

Z kości ich wyrośnie
ktoś mocniejszy!
Przyjdzie nowych ludzi plemię,
jakich dotąd nie widziano.

Polsko, wszak myśmy zrobili
z Twojego nazwiska
pacierz, co płacze
i piorun, co błyska
(J. Słowacki).

Katyń, Smoleńsk
niech nie będą
odtąd ziemią przeklętą.

Tam stanie pomnik.
Nad tą ziemią otwarte jest niebo.
Oni wszyscy stamtąd do nieba
Czwórkami szli,
aby Polska była Polską!

I co dalej?
Co z nami?

Daj nam uprzątnąć dom ojczysty
tak z naszych zgłiszcz i ruin
świętych,
jak z grzechów naszych,
win przeklętych.
Niech będzie biedny, ale czysty,
nasz dom
z cmentarza podźwignięty.

Przywróć nam chleb z polskiego
pola.
Przywróć nam trumny z polskiej
sosny,
Lecz nade wszystko słowom
naszym
zmienionym chytrze przez
krętaczy
jedynosc przywróć i
prawdziwość.
Niech prawo zawsze prawo
znaczy,
a sprawiedliwość -
sprawiedliwość
(J. Tuwim).
Kiedy to się stanie?
Kiedy Polacy zmądrzeją?
O, to długo trzeba czekać!
Może nie.

Teraz z prochów tamtych
wyrośnie ktoś mocniejszy,
co za Mojżeszem powie:
Kładę przed wami życie i śmierć,
błogosławieństwo i przekleństwo
(Pwt 30, 15).
Wybierajcie!
I to będzie ostatnie referendum.

Z kości ich
wyrośnie ktoś mocniejszy,
który powie narodowi:

Opowiedzcie się wreszcie,
czy ostajecie przy Bogu
Jedynym,
czy pójdziecie za obcymi
bożkami.
Ja i mój dom - powie Jozue
- ostajemy
przy Bogu prawdziwym.
My też!
I to będą następne wybory.

Łowiczenie!
Cóż to za rozmowy
prowadzicie między sobą?
Jesteście smutni?

Przecież Wy macie Matkę Bożą,
którą tu z dumą nazywacie
Łowicką Księżną.

Ona klęczy i swe lice,
gdzie są rany krwawe,
obracając gdzie my wszyscy,
patrzy na Warszawę
(J. Lechoń).

Pieto Warszawy!
Która jesteś jak nad czarnym lasem,
blask - pogody słonecznej Kościół.
Nagnij pochmurną broń naszą,
gdy zaczniemy walczyć miłością
(K.K. Baczyński).

Vivat Polonus,
unus defensor Mariae!
Niech żyje Polak,
jedyny obrońca Maryi!
Bo ja, Bracia,
tym imieniem żyję!
I w tym jest nasza tożsamość!

Łowiczenie!
Przecież Wy macie Reymonta,
syna organisty.
To On ziemię rodzoną
niebem mieć nas uczył.

O, graj mi ziemio organistko!
Zasłuchaj się... i to wszystko
(K. Wierzyński).
Amen.

37

38

39

40

41

42

43

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

44

45

46

47

48

49

50

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

51 52 53 54 55 56 57

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B $\flat$ II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Re - - - - - qui - em ae - ter - - - - - nam,

Re - - - - - qui - em ae - ter - - - - - nam,

Re - - - - - qui - em ae - ter - - - - - nam,

Re - - - - - qui - em ae - ter - - - - - nam,

con sordino

Vno I

con sordino

Vno II

con sordino

Vla

con sordino

Vc.

con sordino

Cb.

58

59

60

61

62

63

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

do - na - e - is - Do - - - mi - ne, do - na e - is - Do - - - mi - ne, et lux per -

do - na - e - is - Do - - - mi - ne, do - na e - is - Do - - - mi - ne, et lux per -

do - na - e - is - Do - - - mi - ne, do - na e - is - Do - - - mi - ne, et lux per -

do - na - e - is - Do - - - mi - ne, do - na e - is - Do - - - mi - ne, et lux per -

64 65 66 67 68 69

S.
A.
SOLI
T.
B.

Fl.
Ob.
Fg. I
Fg. II

Tr. C I
Tr. B^b II
Cor. F
Trbn.

Ptto
Tmt
Tmb
Gr. c.

S.
A.
CORO
T.
B.

Vno I
Vno II
Vla
Vc.
Cb.

pe - tu - a lu - ce - at - e - is. lu - ce - at - e - is.

pe - tu - a lu - ce - at - e - is. lu - ce - at - e - is.

pe - tu - a lu - ce - at - e - is. lu - ce - at - e - is.

pe - tu - a lu - ce - at - e - is. lu - ce - at - e - is.

70 71 72 73 74 75 76

S. „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, cze - - - - - muś - - - - - mnie o - - - - - puś - - - - - cil”

A. „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, cze - - - - - muś - - - - - mnie

SOLI

T. „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, cze - - - - - muś - - - - - mnie

B. „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, cze - - - - - muś - - - - - mnie

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

77 78 79 80 81 82 83

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B[♭] II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.
„Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, cze - muś - - - - - mie o - puś - - - - - ciał”

A.
„Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, cze - muś - - - - - mie

CORO

T.
„Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój,

B.
„Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój,

senza sordino
Vno I

senza sordino
Vno II

senza sordino
Vla

senza sordino
Vc.

senza sordino
Cb.

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn. *solo*

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

93

94

95

96

97

98

99

The musical score is arranged in systems. The first system includes vocal parts (Soprano, Alto, Tenor, Bass) and woodwinds (Flute, Oboe, Clarinets I & II, Bassoon). The second system includes Percussion (Pitons, Tom-toms, Snare, Cymbals). The third system includes a second set of vocal parts (Soprano, Alto, Tenor, Bass) and strings (Violins I & II, Viola, Violoncello, Contrabass). The score is written in a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a common time signature (C).

100

101

102

103

104

105

106

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

128 129 130 131 132 133 134 135 136

S. - ze mój, Bo - - - ze mój, - - - cze - - - muśnie o - - - puś - - - ciał"

A. - ze mój, Bo - - - ze mój, - - - cze - - - muśnie

SOLI

T. - ze mój, Bo - - - ze mój, - - -

B. - ze mój, Bo - - - ze mój, - - -

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B $\flat$ II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S. „Bo - - - - ze mój, Bo - - -

A. „Bo - - - - ze mój, Bo - - -

CORO

T. „Bo - - - - ze mój, Bo - - -

B. „Bo - - - - ze mój, Bo - - -

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

137

138

139

140

141

142

143

144

145

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

solo

3

3

- że mój, — cze - mußnie o - puś - - - ciał” —

że mój, — cze - mußnie —

- że mój, —

- że mój, —

146

147

148

150

151

152

153

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

154 155 156 157 158 159 160 161

S. ze mój, cze - muśnie o - puś - - - - - ci" „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, - - - - -

A. ze mój, cze - muśnie „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, - - - - -

SOLI T. ze mój, - - - - - „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, - - - - -

B. ze mój, - - - - - „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, - - - - -

Fl. ze mój, - - - - - „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, - - - - -

Ob. ze mój, - - - - - „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, - - - - -

Fg. I ze mój, - - - - - „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, - - - - -

Fg. II ze mój, - - - - - „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, - - - - -

Tr. C I

Tr. B[♭] II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S. „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, - - - - -

A. „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, - - - - -

CORO T. „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, - - - - -

B. „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, - - - - -

Vno I „Bo - - - - - ze mój, Bo - - - - - ze mój, - - - - -

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

169 170 171 172 173 174 175

S.
A.
SOLI
T.
B.

Fl.
Ob.
Fg. I
Fg. II

Tr. C I
Tr. B^{II}
Cor. F
Trbn.

Ptto
Tmt
Tmb
Gr. c.

S.
A.
CORO
T.
B.

Vno I
Vno II
Vla
Vc.
Cb.

169 170 171 172 173 174 175

WINCENTY

*PIEŚŃ trzecia***REQUIEM AETERNAM**

WIECZNE ODPOCZYWANIE

II. REQUIEM AETERNAM...

męczennikom tragedii narodowej pod Smoleńskiem
[10 kwietnia 2010]

.....

bohaterom ludobójczego mordu Zbrodni Katyńskiej
[kwiecień 1940]

.....

Bohaterom wiernym Ojczyźnie, Polsce:

najpierw skrępowanym, a potem zabijanym strzałem w tył głowy i wrzucanym do głębokich dołów, które były masowymi grobami ukrytymi w niedostępnych zakątkach mrocznych lasów. Te doły śmierci miały być także grobem Polski, niepodległej Rzeczypospolitej;

zamordowanym dziesiątkom tysięcy oficerom Wojska Polskiego, którzy zginęli z rąk rosyjskich oprawców NKWD w Katyniu, Charkowie, Twerze, Kijowie, Chersoniu, Mińsku i w innych do dzisiaj nieznanymi miejscami śmierci;

ponadto męczonym i zabijanym policjantom, profesorom, nauczycielom wiejskim, cywilom i nieznanymi jeszcze dotąd bohaterom ludobójczego mordu, który przyjął imię "Golgoty Wschodu".

Władze komunistycznej Rosji po agresji na Polskę 17 września 1939, bez sądów i wyroków, zamordowały dziesiątki tysięcy obywateli Rzeczypospolitej Polskiej.

Przemówienie przygotowywane przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego na uroczystości 10 kwietnia 2010 roku w Katyniu.

1. To było 70 lat temu. Zabijano ich - wcześniej skrępowanych - strzałem w tył głowy. Tak by krwi było mało. Później - ciągle z orłami na guzikach mundurów - kładziono w głębokich dołach. Tu, w Katyniu takich śmierci było cztery tysiące czterysta. W Katyniu, Charkowie, Twerze, w Kijowie, Chersoniu oraz w Mińsku - razem 21.768. Zamordowani to obywatele Polski, ludzie różnych wyznań i różnych zawodów; wojskowi, policjanci i cywile. Są wśród nich generałowie i zwykli policjanci, profesorowie i wiejscy nauczyciele. Są wojskowi kapelani różnych wyznań: kapłani katolicki, naczelny rabin WP, naczelny kapelan greckokatolicki i naczelny kapelan prawosławny. Wszystkie te zbrodnie - popełnione w kilku miejscach - nazywamy symbolicznie Zbrodnią Katyńską. Łączy je obywatelstwo ofiar i ta sama decyzja tych samych sprawców.

2. Zbrodni dokonano z woli Stalina, na rozkaz najwyższych władz Związku Sowieckiego: Biura Politycznego WKP(b). Decyzja zapada 5 marca 1940, na wniosek Ławrentija Berii: rozstrzelać! W uzasadnieniu wniosku czytamy: to "zatwardziali, nie rokujący poprawy wrogowie władzy sowieckiej".

3. Tych ludzi zgładzono bez procesów i wyroków. Zostali zamordowani z pogwałceniem praw i konwencji cywilizowanego świata. Czym jest śmierć dziesiątków tysięcy osób - obywateli Rzeczypospolitej - bez sądu? Jeśli to nie jest ludobójstwo, to co nim jest?

4. Pytamy, nie przestajemy pytać: dlaczego? Historycy wskazują zbrodnicze mechanizmy komunistycznego totalitaryzmu. Część jego ofiar leży tuż obok, również w katyńskim lesie. To tysiące Rosjan, Ukraińców, Białorusinów, ludzi innych narodów. Źródłem zbrodni jest jednak także pakt Ribbentrop-Mołotow prowadzący do czwartego rozbioru Polski. Są nim imperialne, szowinistyczne zamiary Stalina. Zbrodnia Katyńska jest - pisał o tym wyłączony w ostatniej chwili z transportu śmierci prof. Stanisław Swianiewicz - częścią "akcji (...) oczyszczenia przedpoli potrzebnych dla dalszej ekspansji imperializmu sowieckiego".

Jest kluczowym elementem planu zniszczenia wolnej Polski: państwa stojącego - od roku 1920 - na drodze podboju Europy przez komunistyczne imperium. To dlatego NKWD próbuje pozyskać jeńców: niech poprą plany podboju. Oficerowie z Kozielska i Starobielska wybierają jednak honor, są wierni Ojczyźnie. Dlatego Stalin i jego Biuro Polityczne mszcząc się na niepokonanych decydują: rozstrzelać ich. Grobami są doły śmierci w Katyniu, pod Charkowem, w Miednoje. Te doły śmierci mają być także grobem Polski, niepodległej Rzeczypospolitej.

5. W czerwcu roku 1941 Niemcy uderzają na ZSRS: sojusznicy z sierpnia 1939 stają się śmiertelnymi wrogami. ZSRS zostaje członkiem koalicji antyhitlerowskiej. Rząd w Moskwie przywraca - na mocy układu z 30 lipca 1941 - stosunki z Polską. Stalin zasiada u boku Roosevelta i Churchilla w wielkiej trójce. Miliony żołnierzy Armii Czerwonej - Rosjan, Ukraińców, Białorusinów, Gruzinów, Ormian i Azerów, mieszkańców Azji środkowej - oddają życie w walce z Niemcami Hitlera. W tej samej walce giną też Amerykanie, Brytyjczycy, Polacy, żołnierze innych narodów. Przypomnijmy: to my, Polacy, jako pierwsi zbrojnie przeciwstawiliśmy się armii Hitlera. To my walczyliśmy z nazistowskimi Niemcami od początku do końca wojny. Pod jej koniec nasi żołnierze tworzą czwartą co do liczebności armię antyhitlerowskiej koalicji. Polacy walczą i giną na wszystkich frontach: na Westerplatte i pod Kockiem, w bitwie o Anglę i pod Monte Cassino, pod Lenino i w Berlinie, w partyzantce i w Powstaniu Warszawskim. Są wśród nich bracia i dzieci ofiar Katynia.

W bombowcu Polskich Sił Zbrojnych nad III Rzeszą ginie 26 letni Aleksander Fedorońko najstarszy z synów zamordowanego w Katyniu Szymona Fedorońki - naczelnego kapelana wyznania prawosławnego Wojska Polskiego. Najmłodszy syn, 22 letni Orest poległ - w szeregach Armii Krajowej - w pierwszym dniu Powstania Warszawskiego. Jego 24-letni brat Wiaczesław walczył w Zgrupowaniu AK "Gurt" ginie 17 dni później.

W maju 1945 roku III Rzesza przegrywa wojnę. Nazistowski totalitaryzm upada. Niedługo obchodzić będziemy 65 rocznicę tego wydarzenia. Dla naszego narodu było to jednak zwycięstwo gorzkie, niepełne. Trafiamy w strefę wpływów Stalina i totalitarnego komunizmu. Po roku 1945 Polska istnieje ale bez niepodległości. Z narzuconym ustrojem. Próbuje się też zafałszować naszą pamięć o polskiej historii i polskiej tożsamości.

6. Ważną częścią tej próby fałszerstwa było kłamstwo katyńskie. Historycy nazywają je wręcz kłamstwem założycielskim PRL. Obowiązuje od roku 1943. To w związku z nim Stalin zrywa stosunki z polskim rządem. Świat miał się nigdy nie dowiedzieć. Rodzinom ofiar odebrano prawo do publicznej żałoby, do opłakania i godnego upamiętnienia najbliższych.

Po stronie kłamstwa stoi potęga totalitarnego imperium, stoi aparat władzy polskich komunistów. Ludzie mówiący prawdę o Katyniu płacą za to wysoką cenę. Także uczniowie. W roku 1949 za wykrzychaną na lekcji prawdę o Katyniu dwudziestoletni uczeń z Chełma Józef Bałka wyrokiem wojskowego sądu trafia na trzy lata do więzienia. Czyżby - przypomnę słowa poety - świadkiem miały pozostać "guziki nieugięte" znajdujące tu, na katyńskich mogiłach? Są jednak także "nieugięci ludzie" i - po czterech dekadach - totalitarny Goliat zostaje pokonany. Prawda - ta ostateczna broń przeciw przemocy - zwycięża. Tak jak kłamstwo katyńskie było fundamentem PRL, tak prawda o Katyniu jest fundamentem wolnej Rzeczypospolitej. To wielka zasługa Rodzin Katyńskich. Ich walki o pamięć o swoich bliskich, a więc także - o pamięć i tożsamość Polski. Zasługa młodzieży. Uczniów takich jak Józef Bałka. Zasługa tych nauczycieli, którzy - mimo zakazów - mówili dzieciom prawdę. Zasługa księży, w tym księdza prałata Zdzisława Peszkowskiego i zamordowanego w styczniu roku 1989 księdza Stefana Niedzielaka - inicjatora wzniesienia krzyża katyńskiego na cmentarzu powązkowskim. Zasługa drukarzy nielegalnych wydawnictw. Zasługa wielu niezależnych inicjatyw i "Solidarności". Milionów rodziców opowiadających swoim dzieciom prawdziwą historię Polski. Jak trafnie powiedział tu przed kilkoma dniami premier Rzeczypospolitej, Polacy stają się wielką Rodziną Katyńską.

Wszystkim członkom tej wspólnoty, w szczególności krewnym i bliskim ofiar, składam najgłębsze podziękowanie. Zwycięstwo w bitwie z kłamstwem to Wasza wielka zasługa! Dobrze zasłużyliście się Ojczyźnie!!

Wielkie zasługi w walce z kłamstwem katyńskim mają także Rosjanie: działacze Memoriału, ci prawnicy, historycy i funkcjonariusze rosyjskiego państwa, którzy odważnie ujawniali tę zbrodnię Stalina.

7. Katyń i kłamstwo katyńskie stały się bolesną raną polskiej historii, ale także na długie dziesięciolecia zatrwały relacje między Polakami i Rosjanami. Nie da się budować trwałych relacji na kłamstwie. Kłamstwo dzieli ludzi i narody. Przynosi nienawiść i złość. Dlatego potrzeba nam prawdy. Racje nie są rozłożone równo, rację mają Ci, którzy walczą o wolność. My, chrześcijanie wiemy o tym dobrze: prawda, nawet najboleśniejsza, wyzwala. Łączy. Przynosi sprawiedliwość. Pokazuje drogę do pojednania. Sprawmy, by katyńska rana mogła się wreszcie zagoić i zablźnić. Jesteśmy na tej drodze. Mimo różnych wahań i tendencji, prawdy o Zbrodni Katyńskiej jest dziś więcej niż ćwierć wieku temu. Doceniamy działania Rosji i Rosjan służące tej prawdzie, w tym środową wizytę premiera Rosji w lesie katyńskim, na grobach pomordowanych. Jednak prawda potrzebuje nie tylko słów ale i konkretów. Trzeba ujawnienia wszystkich dokumentów dotyczących zbrodni katyńskiej. Okoliczności tej zbrodni muszą zostać do końca zbadane i wyjaśnione. Trzeba tu, w Katyniu, rozmowy młodzieży: polskiej i rosyjskiej, ukraińskiej i białoruskiej. Ważne jest, by została potwierdzona prawnie niewinność ofiar, By kłamstwo katyńskie zniknęło na zawsze z przestrzeni publicznej. Drogą, która zbliża nasze narody, powinniśmy iść dalej, nie zatrzymując się na niej, ani nie cofając. Ta droga do pojednania wymaga jednak czytelnych znaków. Na tej drodze trzeba partnerstwa, dialogu równych z równymi, a nie imperialnych tęsknot. Trzeba myślenia o wspólnych wartościach: o demokracji, wolności, pluralizmie, a nie - o strefach wpływów.

8. Tragedia Katynia i walka z kłamstwem katyńskim to doświadczenie ważne dla kolejnych pokoleń Polaków. To część naszej historii. Naszej pamięci i naszej tożsamości. To jednak także część historii całej Europy, świata. To przesłanie dotyczące każdego człowieka i wszystkich narodów. Dotyczące i przeszłości, i przyszłości ludzkiej cywilizacji. Zbrodnia Katyńska już zawsze będzie przypominać o groźbie zniewolenia i zniszczenia ludzi i narodów. O sile kłamstwa. Będzie jednak także świadectwem tego, że ludzie i narody potrafią - nawet w czasach najtrudniejszych - wybrać wolność i obronić prawdę.

Oddajmy wspólnie hołd pomordowanym: pomódlmy się nad ich grobami. Chwała bohaterom! Cześć ich pamięci!!

176 177 178 179 180 181 182

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^o II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

183

184

185

186

187

188

189

S.
A.
SOLI
T.
B.
Fl.
Ob.
Fg. I
Fg. II
Tr. C I
Tr. B, II
Cor. F
Trbn.
Ptto
Tmt
Tmb
Gr. c.
S.
A.
CORO
T.
B.
Vno I
Vno II
Vla
Vc.
Cb.

190 191 192 193 194 195 196

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

Re - - - qui - em ae - - - ter - - - nam, do - na - e - is - Do - - - mi - ne,

Re - - - qui - em ae - - - ter - - - nam, do - na - e - is - Do - - - mi - ne,

Re - - - qui - em ae - - - ter - - - nam, do - na - e - is - Do - - - mi - ne,

Re - - - qui - em ae - - - ter - - - nam, do - na - e - is - Do - - - mi - ne,

197

198

199

200

201

202

203

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

do - na e - is Do - - - mi - ne, et - - - lux per pe - - - tu - a lu - ce - at

do - na e - is Do - - - mi - ne, et - - - lux per pe - - - tu - a lu - ce - at

do - na e - is Do - - - mi - ne, et - - - lux per pe - - - tu - a lu - ce - at

do - na e - is Do - - - mi - ne, et - - - lux per pe - - - tu - a lu - ce - at

209

210

211

212

213

214

215

216

S.

A.

SOLI

T.

B.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

217 218 219 220 221 222

S.
 A.
 SOLI
 T.
 B.

Re - qui - em ae - ter - - - - nam, do - na e - is Do - mi - ne, Re -

Fl.
 Ob.
 Fg. I
 Fg. II

Tr. C I
 Tr. B^b II
 Cor. F
 Trbn.

Ptto
 Tmt
 Tmb
 Gr. c.

S.
 A.
 CORO
 T.
 B.

Vno I
 Vno II
 Vla
 Vc.
 Cb.

223 224 225 226 227 228 229

S. qui-em ae ter - - - nam, do-na e-is Do - mi-ne, Re - qui-em ae ter - - - nam,

A. Re qui-em ae ter - - - nam, Re qui-em ae ter - - - nam, do-na e-is Do-mi-ne,

SOLI

T. Re - qui-em ae ter - - - nam, Re - qui-em ae ter - - - nam,

B. Re - qui-em ae - ter - - - - nam, Re - qui-em ae - ter - - - - nam, do-na e - is Do-mi-ne,

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO

T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

230 231 232 233 234 235 236

S. Re - qui-em ae - ter - - - - - nam,

A. Re - qui-em ae - ter - - - - - nam,

SOLI T. Re - qui-em ae - ter - - - - - nam,

B. Re - qui-em ae - ter - - - - - nam, Re - qui-em ae -

Fl. Ob. Fg. I Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto Tmt Tmb Gr. c.

S. A. CORO T. B.

Vno I Vno II Vla Vc. Cb.

237 238 239 240 241 242

S. do na e-is Do - mi - ne, —

A. Re - qui - em ae - ter - nam, — do - na e - is do - na e - is Do - - - mi - ne, —

SOLI T. do - na e - is Do - - - mi ne, Do - - - - - mi - ne, —

B. ter - - - - - nam, — do - na e - is do - na e - is Do - - - - - mi - ne, —

FL.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^s II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

243 244 245 246 247

S. do-na e-is do-na e-is Do - - - mi-ne, Re - - - qui-em ae ter - - - nam,

A. do-na e-is do-na e-is Do - - - mi-ne, Re - - - qui-em ae ter - - - nam,

SOLI T. do-na e-is do-na e-is Do - - - mi-ne, Re - - - qui-em ae ter - - - nam,

B. do-na e-is do-na e-is Do - - - mi-ne, Re - - - qui-em ae ter - - - nam,

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S.

A.

CORO T.

B.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

S.
A.
SOLI
T.
B.

Fl.
Ob.
Fg. I
Fg. II

Tr. C I
Tr. B^{II}
Cor. F
Trbn.

Ptto
Tmt
Tmb
Gr. c.

S.
A.
CORO
T.
B.

Vno I
Vno II
Vla
Vc.
Cb.

S.
A.
SOLI
T.
B.

Fl.
Ob.
Fg. I
Fg. II

Tr. C I
Tr. B> II
Cor. F
Trbn.

Ptto
Tmt
Tmb
Gr. c.

S.
A.
CORO
T.
B.

Vno I
Vno II
Vla
Vc.
Cb.

The musical score is written in a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and a common time signature (C). The vocal parts (Soprano, Alto, Tenor, Bass) are mostly blank, indicating that the vocalists are silent for this section. The instrumental parts are fully notated. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet in F (Fg. I), and Clarinet in B-flat (Fg. II). The brass section includes Trumpet in C (Tr. C I), Trumpet in B-flat (Tr. B> II), Cor in F (Cor. F), and Trombone (Trbn.). The percussion section includes Timpani (Ptto), Tom-tom (Tmt), Snare Drum (Tmb), and Cymbals (Gr. c.). The string section includes Violin I (Vno I), Violin II (Vno II), Viola (Vla), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.).

S. Re - - - qui - em ae - - - ter - - - nam, do - na - e - is - Do - - - mi - ne,

A. Re - - - qui - em ae - - - ter - - - nam, do - na - e - is - Do - - - mi - ne,

SOLI T. Re - - - qui - em ae - - - ter - - - nam, do - na - e - is - Do - - - mi - ne,

B. Re - - - qui - em ae - - - ter - - - nam, do - na - e - is - Do - - - mi - ne,

FL.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B⁺ II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S. Re - - - qui - em ae - - - ter - - - nam, do - na - e - is - Do - - - mi - ne,

A. Re - - - qui - em ae - - - ter - - - nam, do - na - e - is - Do - - - mi - ne,

CORO T. Re - - - qui - em ae - - - ter - - - nam, do - na - e - is - Do - - - mi - ne,

B. Re - - - qui - em ae - - - ter - - - nam, do - na - e - is - Do - - - mi - ne,

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

S. do - na - e - is - Do - - - mi - ne, et - - - lux - - - per pe - - - tu - a lu - ce - at -

A. do - na - e - is - Do - - - mi - ne, et - - - lux - - - per pe - - - tu - a lu - ce - at -

SOLI T. do - na - e - is - Do - - - mi - ne, et - - - lux - - - per pe - - - tu - a lu - ce - at -

B. do - na - e - is - Do - - - mi - ne, et - - - lux - - - per pe - - - tu - a lu - ce - at -

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B $\flat$ II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S. do - na - e - is - Do - - - mi - ne, et - - - lux - - - per pe - - - tu - a lu - ce - at -

A. do - na - e - is - Do - - - mi - ne, et - - - lux - - - per pe - - - tu - a lu - ce - at -

CORO T. do - na - e - is - Do - - - mi - ne, et - - - lux - - - per pe - - - tu - a lu - ce - at -

B. do - na - e - is - Do - - - mi - ne, et - - - lux - - - per pe - - - tu - a lu - ce - at -

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.

S. e - - - is. lu - ce - at e - - - is.

A. e - - - is. lu - ce - at e - - - is.

SOLI T. e - - - is. lu - ce - at e - - - is.

B. e - - - is. lu - ce - at e - - - is.

Fl.

Ob.

Fg. I

Fg. II

Tr. C I

Tr. B^b II

Cor. F

Trbn.

Ptto

Tmt

Tmb

Gr. c.

S. e - - - is. lu - ce - at e - - - is.

A. e - - - is. lu - ce - at e - - - is.

CORO T. e - - - is. lu - ce - at e - - - is.

B. e - - - is. lu - ce - at e - - - is.

Vno I

Vno II

Vla

Vc.

Cb.